

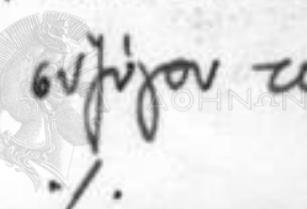
Legrand, Bibl. Hell. XV-XVI, 3, 6. 165-167

Ἀποστόλους

Ἀριστόβουλος

Ο Legrand, περιγράφειν ἐνδιαίων. (ap. 140) τὸ βιβλίον *In hoc volumine hec continentur: marci Antonii Sabellici annotationes veteres et recentiores (sic)..... Anno dñi 1508. 5 Septembris επιμειοῦ (6.166)*
 οὐαὶ ὁ Ἰωάννης Bembo (δεινὸς γράψας εἰς τὴν βιβλίων ἀριστορείων
 ἐποποιήσας πρὸς τὸν Ἀριστόβουλον Ἀρέτην) Εἶχε διδάσκαλος τὸν Ἀριστόβουλον
Ἀποστόλουν νοι Γραθύτερον εἰς Κέρκυραν τὸν Ἰωάννην Μόσχον.

Παραδίδειν ἐπίσης ὁ Legrand ἀπόσπασμα ἐποποιήσεως τοῦ Bembo, τοῦ
 ἐποποιήσεως 1536, πρὸς τὸν Ἀρέτην ἐπίσημον, εἰς τὸν γράψαν οὐαὶ μοναχοῖς τοῦ τοῦ
 Τούρκου μαρσάζοντις εἰς Ναυπάκτων (1499) ἥπερ μετατοῦν εὐήγενον τοῦ

eis Payōnōs, ἀπένεγκε δὲ τέυρα, περὶ τὸν γένος : « Et postea mihi
 Modestinum edidit [et εὐφρόσ. τον] : compates fuerunt Bartholomeus Fim
 doctor, advocatus maximus, et IOANNES ABRAMEVS, civis uester. Peperit
 et Prudentium, quem Baptizavit Ioannes Baptista Egnatius, publicus Vene-
 tiarum lector, et Marcus Masurivs Cretensis, lector publicus litterarum
 graecarum et iam discipulus Aristobuli, archiepiscopi Epidauri et Mi-
 lessiae, p̄ceptoris mei graecarum litterarum. ».

2. [Emp. Leopold]. Nous avons ici une preuve nouvelle que Aristobule et Arsène
Apostolios doivent être identifiés, et cette preuve nous est fournie
 par un contemporain qui de plus, avait été élève de ce savant. ».

